

benhavn af denne Grund; saa kan det lige saa godt gaa direkte til sit Bestemmelsessted. Men der er ogsaa en anden Grund, som har bevirket, at det russiske Korn er blevet lagt op i de tydske Østershavne, og det er den, at en meget stor Del af det russiske Korn er af en meget ringe Beskaffenhed og trænger til at undergaa en Behandling, en Bearbejdelse eller Forædling — hvad man nu vil kalde det —, inden det kan komme paa de egentlige Markeder, hvor det skal afsættes. Det maa for en stor Del underkastes en Tørring og blandes med andre Kornsorter. Hele denne Behandling er foregaaet i de tydske Østershavne, og dertil udtræves Dplagspladser, Korntørringsovne og Magasiner, kort sagt Foranstaltninger, som i alt Fald for Diebliffet neppe ere tilstede i Kjøbenhavn i et saadant Omfang, at man kan udføre dette Arbejde lige saa godt her som der. Dersom altsaa Kjøbenhavn skulde kunne drage en Del af den russiske Kornudførsel, som hidtil er gaaet over tydske Havne, til sig, saa maatte den kunne tilbyde at udføre det samme Arbejde, som er udført der, og dette maatte forberedes ved en Række private Foranstaltninger; men disse ville ikke kunne paabegyndes, saa længe som man er i Uvisshed om, hvorvidt Skibsafgiften vil blive hævet eller ikke, og derfor er det, at jeg lægger stor Vægt paa, at man kunde fremme dette Lovforslag saa hurtigt som muligt, at det saa hurtigt som muligt maa komme til at staa klart for den kjøbenhavnske Forretningsverden, om Skibsafgiften vil bortfalde eller ikke. Det vil erindres, at den tydske Korntold, ialtsald for de væsentligste Kornsorters Vedkommende, træder i Kraft den 1ste Januar næste Aar; til den Tid vil formentlig ialtsald den overveiende Del af det russiske Korn af indeværende Aars Høst kunne være ført over Grændsen. Det er altsaa navnlig for det kommende Aars Høst, det gjælder, at Forandringen skulde kunne indtræde. Der er saaledes ganske vist givet nogen Respit, men forholdsvis ikke saa overmaade meget, før den danske Handelsstand maa begynde at optage Konkurrencen med de tydske Stæder, dersom den skal kunne gjøre det.

Efter det Overblik, jeg har tilladt mig at give over den finantsielle Situation, kan jeg ikke Andet end formene, at den ogsaa meget vel tillader fuldstændig at ophæve den omhandlede Afgift. Jeg tror, at det var muligt at opgive endnu Mere, og jeg vilde anse det for ønskeligt, om man kunde komme til at bortkaste nogle af de Toldpositioner, som virke mest skadeligt paa vort hele Forretningsliv. Dertil regner jeg for mit Vedkommende særlig Tolden paa Kul, Jern og Tømmer. Jeg kunde have været tilbøielig til at søge Meningsfæller, som vilde slutte sig sammen med mig om at indbringe et Lovforslag om Ophævelsen af ialtsald en af disse Afgifter,

for at man med Tiden kunde skride videre frem; men jeg erkjender, at medens det kunde have været rigtigt, om man i de forløbne Aar havde fulgt denne Vej, som jeg, da Toldlagen sidst forhandlede heri Thinget, tillod mig at tage Ordet for, vil det vistnok nu være rigtigere at følge en anden Vej, ikke blot fordi der er gaaet yderligere 3 Aar, men ogsaa fordi Situationen væsentlig har forandret sig ved den tydske Toldreform. Jeg vilde anse det for yderst hensigtsmæssigt, om den danske Regjering vilde følge det Exempel, som er givet af den norske Regjering, at nedsætte en Kommission, som kunde tage vor Toldtarif under omhyggelig Overveielse under Hensyn særlig til den forandrede Situation, som foreligger efter Toldreformen i Tydskland, og som navnlig kunde have for Die at lette Industrien for nogle af de Byrder, som den efter Navnet besyttende Toldtarif paalægger den. Det er selvfølgelig ikke min Mening, at en saadan Kommissions Nedsættelse skulde være det Samme som en Udflydelse af denne Sag. Den høie Regjering har i den senere Tid nedsat flere Kommissioner med en bestemt Opfordring til at tilendebringe deres Arbejder saa betimeligt, at Resultatet kunde forelægges den indeværende Rigsdag. Det var da vel ikke umuligt, at der kunde nedsættes en Kommission med Opfordring til at fremme sine Arbejder saaledes, at der kunde foreligge den kommende Rigsdag et Forslag i den antydede Retning. — Ogsaa jeg vilde i Lighed med den sidste ærede Taler finde det ønskeligt og hensigtsmæssigt, om man ved en lignende Leilighed vilde skride til en Revision af Grundlaget for vor direkte Beskatning. Det er ganske sikkert, at Matriklen af 1844 aldeles ikke har naaet den Hovedhensigt, hvori den blev udarbejdet, nemlig at være et blivende Grundlag for Paalaget af kommende direkte Statter. Siden man i 1850 ophævede adskillige Hattkornskatter og istedetfor satte Eigningskatter, er denne Matrikel af 1844 ikke bleven benyttet som Basis for Paaligning af Statskatter, naar undertages det lille Tillæg, som Landskatten fik i 1868 ved Loven om Distriktshefte. Grunden dertil er jo, som bekendt, den, at den allerede forlængst er betragtet som ufyldbestgjørende som Basis for nye Statter. Desuagtet maa den vedblivende i enkelte Retninger benyttes paa denne Maade. Den benyttes som Grundlag for Paaligning af kommunale Statter, og naar vi have forhandlet om Jernbanelove og om Udvekslingen af Expropriationsudgifter dertil, har det netop altid været et temmelig vanskeligt Spørgsmaal at komme ud over, hvorledes de skulde fordeles, idet Indvendingerne mod Benyttelsen af den nuværende Matrikel have været stærkt fremtrædende. Jeg tror saaledes, at det i flere Retninger vilde have en væsentlig Interesse og Betydning, om man kunde komme til en Revision af Matriklen; men om den kan udføres for et saa ringe Beløb, som den ærede sidste Taler